

ราชเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เห็นสมควรกำหนดระเบียบเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อเป็นการส่งเสริม
สนับสนุนให้มีการสร้างสรรค์ผลงานที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ สถาบันมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในพระบรมราชูปถัมภ์ที่ ๖/๒๕๔๙ เมื่อวันที่
๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๕ จึงว่างระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ราชเบียบนี้เรียกว่า “ราชเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครว่าด้วยการจัดการ
ทรัพย์สินทางปัญญา พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ราชเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในราชเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“หน่วยงาน” หมายความว่า สำนักงานอธิการบดี คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย ส่วนราชการ
ที่เรียกชื่อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะในสังกัดมหาวิทยาลัย ที่จัดตั้งโดยกฎกระทรวงหรือประกาศ
มหาวิทยาลัย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“บุคลากร” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย
พนักงานราชการ และลูกจ้างของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และหมายความรวมถึงผู้ที่ได้รับ^๑
เชิญหรือรับมอบหมายให้มาปฏิบัติงานแก่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และได้สร้างสรรค์ผลงาน
ที่ก่อให้เกิดทรัพย์สินทางปัญญาขึ้น

“นักวิจัย” หมายความว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็น^๒
หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมโครงการวิจัย

“นักศึกษา” หมายความว่า ผู้เข้ารับการศึกษาหรือฝึกอบรมในทุกหลักสูตรของมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“ผู้ประดิษฐ์” หมายความว่า บุคลากร นักวิจัย และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนครที่คิดค้น หรือคิดทำขึ้น อันเป็นผลให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์หรือกรรมวิธีใดขึ้นใหม่หรือผลิตภัณฑ์
หรือกรรมวิธีที่ดีขึ้น

“ผู้สร้างสรรค์” หมายความว่า บุคลากร นักวิจัย และนักศึกษาที่ทำหรือก่อให้เกิดงานจากความคิดสร้างสรรค์ ศึกษา วิจัย ค้นคว้า ประดิษฐ์ คิดค้น โดยการพัฒนาขึ้นใหม่ หรือพัฒนาต่ออยอดงานเดิม

“ทรัพย์สินทางปัญญา” หมายความว่า ผลงานอันเกิดจากการประดิษฐ์ คิดค้น หรือสร้างสรรค์ของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งเน้นที่ผลผลิตของสติปัญญาและความชำนาญโดยไม่คำนึงถึงชนิดของการสร้างสรรค์หรือวิธีการในการแสดงออก อาจเป็นสิ่งที่จับต้องได้หรือจับต้องไม่ได้ แบ่งเป็นสองประเภท ได้แก่ ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม และลิขสิทธิ์

“ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม” หมายความว่า ความคิดสร้างสรรค์ที่เกี่ยวกับสินค้าอุตสาหกรรมต่าง ๆ อาจเป็นความคิดในการประดิษฐ์คิดค้น ซึ่งอาจเป็นกระบวนการหรือเทคนิคในการผลิตที่ได้ปรับปรุงหรือคิดค้นขึ้นใหม่ หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ทางอุตสาหกรรมที่เป็นองค์ประกอบและรูปร่างของตัวผลิตภัณฑ์ รวมถึงสิทธิบัตร แบบผังภูมิของวงจรรวม เครื่องหมายการค้า ความลับทางการค้า ซื้อขายการค้า สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

“การจัดการทรัพย์สินทางปัญญา” หมายความว่า การดำเนินการเพื่อให้งานอันเป็นทรัพย์สินทางปัญญาได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย การจัดสรรผลประโยชน์ระหว่างผู้ก่อให้เกิดผลงานอันเป็นทรัพย์สินทางปัญญา กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และการส่งเสริมให้มีการประดิษฐ์คิดค้น และสร้างสรรค์งานอันเป็นทรัพย์สินทางปัญญา

ข้อ ๔ ทรัพย์สินทางปัญญาให้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยในกรณีหนึ่ง ดังนี้

- (๑) เป็นการปฏิบัติหน้าที่ในความรับผิดชอบที่มีต่อมหาวิทยาลัย
- (๒) ได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย
- (๓) ใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ สาธารณูปโภค ทรัพยากรหรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นใด ของมหาวิทยาลัย

(๔) ใช้ข้อมูล รายงาน หรือองค์ความรู้ของมหาวิทยาลัย

(๕) เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ฝึกอบรมในหลักสูตรหรือโครงการของมหาวิทยาลัย

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับทรัพย์สินทางปัญญาที่เป็นการดำเนินการร่วมกับองค์กรของรัฐหรือเอกชนอื่น ทั้งนี้ให้เป็นไปตามข้อตกลงความร่วมมือในเรื่องนั้น

ข้อ ๕ ทรัพย์สินทางปัญญาตามข้อ ๔ ที่ดำเนินการขอรับความคุ้มครองสิทธิ ให้มีชื่อผู้ประดิษฐ์ หรือผู้สร้างสรรค์ปรากฏอยู่ในฐานะผู้ประดิษฐ์หรือผู้สร้างสรรค์แล้วแต่กรณีสำหรับความคุ้มครองตามสิทธินี้

ทรัพย์สินทางปัญญาประเภทลิขสิทธิ์ให้เป็นของผู้สร้างสรรค์ เว้นแต่เป็นการจ้างให้ดำเนินการ หรือทำตามคำสั่งหรือในความควบคุมของมหาวิทยาลัย ให้ตกเป็นของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๖ ทรัพย์สินทางปัญญาที่เป็นของมหาวิทยาลัย ให้จัดสรรสิทธิประโยชน์และการโอนสิทธิ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่มหาวิทยาลัยประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ข้อ ๗ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการ ประกอบด้วย

- (๑) อธิการบดี เป็นประธานกรรมการ
- (๒) รองอธิการบดีที่รับผิดชอบด้านงานวิจัย เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) รองอธิการบดีที่รับผิดชอบด้านการคลัง รองอธิการบดีที่รับผิดชอบด้านวิชาการ คณบดี และผู้อำนวยการกองคลัง เป็นกรรมการ

(๔) ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา เป็นกรรมการและเลขานุการ
ในกรณีจำเป็น มหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน
ข้อ ๘ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) กำหนดนโยบายและแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินทางปัณฑุ

(๒) ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานแก่สถาบันวิจัยและพัฒนา

(๓) พิจารณากำหนดหลักเกณฑ์การโอนสิทธิและการจัดสรรสิทธิประโยชน์ที่เกิดจาก
ทรัพย์สินทางปัณฑุ

(๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการขอรับความคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัณฑุ
การโอนสิทธิ และการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัณฑุเชิงพาณิชย์

(๕) แต่งตั้งคณะกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด
อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

ข้อ ๙ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจออกประกาศเพื่อปฏิบัติการ
ตามระเบียบนี้

กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยซึ่งขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(ศาสตราจารย์ไชยยศ เห茂ร์ชตะ)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร